

РЕШЕНИЕ

№ 22168

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6214** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството е образувано след отмяна на Решение № 5634/20.09.2023 г. по адм.д. № 11442/2021 г. на АССГ, III-то отд., 70-ти с-в с Решение № 7358/13.06.2024 г. по адм.д. № 11073/2023 г. на ВАС, Първо отделение, като делото е върнато за разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК са дадени указания по разглеждане на новото дело. Конкретно са дадени указания за обсъждане на всички събрани по делото доказателства и излагане на мотиви като установените факти се отнесат към релевантните правни норми, на основание § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл. 12 от ГПК, което не е направено при първото разглеждане на делото от друг състав на АССГ.

Като съобрази гореизложеното настоящият състав приема следното: производството е образувано по жалба, подадена от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 2, офис 26, чрез адв. Я. Х. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р- 22002220004325-091-001 от 23.03.2021 г., издаден от К. Г. М. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И.- Г. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1643 от 21.10.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ОДОП) С., с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 16 422,65 лв. и начислена лихва за забава в размер на 4 997,94 лв. за периода 03.10.2016 г. – 31.12.2017 г., вследствие начислен ДДС върху установена данъчна

основа по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК, поради неотчетени доставки на извършени счетоводни услуги, както и са определени допълнително задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за корпоративен данък /КД/ в размер на 8 871,66 лв. и лихви 2 885,61 лв. за периода януари 2016 г. – декември 2017 г. , като данъчната основа отново е определена по реда на 122 и сл. от ДОПК, поради неотчетени доставки на извършени счетоводни услуги.

РА се оспорва като незаконосъобразен, поради неспазване на процесуалните правила на ДОПК по издаването му, като и поради противоречието му с материалния закон.

Ответникът Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите – [населено място] оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като се приемат съображенията за потвърждаване на РА с горещитираното решение, постановено от него.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взема становище по делото.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на РА по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Извършването на ревизия на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите 03.10.2016 - 31.12.2017 г. и задълженията за КД за периодите 01.01.2016 - 31.12.2017 г. е възложено със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002220004325-020-001/17.07.2020 г., връчена на 28.07.2020 г. по електронен път, изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22002220004325-020-002/27.10.2020 г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена по силата на Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Издаден е Ревизионен доклад /РД/ № Р-22002220004325-092-001/19.02.2021 г., като в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите отразени в РД. Ревизията приключва с РА № Р-22002220004325-091-001/23.03.2021 г., издаден от К. Г. М. - орган, възложил ревизията и от Е. М. И.- Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 29.03.2021 г. Процесната ревизия е втора за спорните периоди и вид задължения и е въз основа на Решение №1005/26.06.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С..

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт. Събраните по делото доказателства установяват, че жалбата до съда срещу решението на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е депозирана чрез директора на дирекция „ОДОП“, поради което е спазен срокът за оспорване, като е спазено и изискването по чл.156, ал. 2 ДОПК. Наред с посоченото жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от негов адресат.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № Р-22002220004325-091-001 от 23.03.2021 г., издаден от К. Г. М. - орган, възложил ревизията, и Е. М. И.- Г. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1643 от 21.10.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ОДОП) С., с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 16 422,65 лв. и начислена лихва за забава в размер на 4 997,94 лв., вследствие начислен ДДС върху установена данъчна основа на неотчетени продажби от извършени счетоводни услуги, както и в частта на допълнително определените задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за корпоративен данък /КД/ в размер на 8 871,66 лв. и лихви 2 885,61 лв.

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и е в предвидената от чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК форма. Съдържа всички реквизити съгласно чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК. Посочено е името и длъжността на органите, които го издават, номерът и датата на издаването му, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в хода на ревизионното производство, мотивите за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва и подпис на издателя му. В съответствие с чл. 120, ал. 2 от ДОПК към ревизионния акт е приложен ревизионният доклад, който е неразделна негова част. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че РА е немотивиран.

Гореизложеното е установено при първото разглеждане на делото от АССГ, като настоящият състав не намира фактически и правни основания за приемане на друго по делото.

От фактическа страна е спорен по делото въпросът, дали правилно е приложен редът по чл. 122 и сл. от ДОПК по едностранно установяване на данъчната основа от органа по приходите – в конкретния случай – по ЗДДС и ЗКПО за процесните периоди. Органите по приходите са приели, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК, а именно: укрити приходи и доходи, както и липса на документи, необходими за установяване на данъчната основа. До тези изводи органите по приходите стигат като установяват, че предмет на дейност на ревизираното лице – жалбоподателят, е извършване на счетоводни услуги. Установено е, че жалбоподателят фактурира и съответно осчетоводява и декларира данъчно, само услуги по изготвяне и подаване в НАП на месечни счетоводни декларации по ЗДДС и годишни финансови отчети и годишни данъчни декларации по ЗКПО. Взети са предвид договори с клиенти на жалбоподателя и негови ценоразписи, от които било видно, че негово задължение срещу съответното вознаграждение е да извършва и текущо счетоводно обслужване на клиентите си, за което нямало издадени фактури, не било осчетоводено и съответно не било данъчно декларирано за нуждите на облагане с ДДС и корпоративен данък. Това са фактите, установени по ревизионното производство, въз основа на които се прави извод, че жалбоподателят укрива приходи и доходи, както и не може да представи документи за определяне на данъчната основа по ЗДДС и ЗКПО – основанията по чл. 122, ал. 1, т.т. 2 и 5 от ДОПК

за провеждане на ревизията по особения ред на цитираната норма. Следва да се посочи, че когато органите по приходите започват ревизията при особените случаи на чл. 122 и сл. от ДОПК, то те трябва ясно и конкретно да посочат на ревизираното лице, фактите, въз основа на които приемат, че ревизията следва да се извърши по този ред, както и да докажат наличието на тези факти. В конкретния случай следва да се приеме, че тази кумулативност се установява по делото – на жалбоподателя са разяснени горепосочените факти, както и извършените процесуални действия за тяхното установяване, като е прието, че са налице основанията по чл. 122, ал. 1, т.т. 2 и 5 от ДОПК. Тези факти не се оспорват, че са установени по делото, в рамките на ревизията. Настоящият състав приема, че е съществен въпросът, дали така установените факти – неосчетоводяване на твърдяни от органите по приходите доставки на текущи счетоводни услуги, по характера си представляват основания по чл. 122, ал. 1, т.т. 2 и 5 от ДОПК. Или - дали неправилно органът по приходите, приема, че установените от него факти представляват основания по чл. 122, ал. 1, т.т. 2 и 5 от ДОПК, и дали съответно РА не е незаконосъобразен. Тази проверка съдът ще направи в излагането на мотивите по-долу, като още тук, и за яснота следва да се посочи че настоящият състав не приема, че в случая законосъобразно са установени факти по смисъла на чл. 122, ал. 1, т.т. 2 и 5 от ДОПК. Не може да се приеме, че са налице укрита приходи или доходи – съответно документи за установяване на данъчна основа, като този извод се прави само на база на уговорки и ценоразпис по договори за счетоводно обслужване; на база на установяване на отрицателен факт, че не са извършвани уговорени услуги и не са издавани съответно фактури за доставките; на база на установено само частично обслужване по договорите - че жалбоподателят фактурира и съответно осчетоводява и декларира данъчно, само услуги по изготвяне и подаване в НАП на месечни счетоводни декларации по ЗДДС и годишни финансови отчети и годишни данъчни декларации по ЗКПО, но не и текущо обслужване, което било логично да се извършва също. Установеният отрицателен факт ли имал правна стойност за установяване на факти по смисъла на чл. 122, ал. 1, т.т. 2 и 5 от ДОПК само ако се установи укрито имущество – движение на недеklarирани парични потоци, което в случая не е направено. Това е смисълът на тази разпоредба – укриване на парични потоци, което се проявява в конкретно установено недеklarирано имущество, а не въз основа на презумпция за наличие на такова. Този извод се налага и от тълкуването на разпоредбата на чл. 123 от ДОПК, която има предвид установено недеklarирано имущество, по-конкретно: в случаите по чл. 122, ал. 1 при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: 1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; 2. направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства. (2) Смятат се за част от имуществото по ал. 1 имуществата на други лица, ако с влязъл в сила съдебен акт бъде установено, че са придобити със средства на лицето, по отношение на което са установени обстоятелствата по ал. 1. Тук следва да се посочи, че по делото са изслушани главна и допълнителна ССЕ, които са категорични, че счетоводството на ревизираното лице се води редовно, всички издадени фактури са декларирани данъчно, като не е установено недеklarирано

имущество.

Органите по приходите процедурат по следния начин в ревизионното производство: Безспроно са установили, че основна дейност на дружеството жалбоподател през ревизионния период е организиране на счетоводно отчитане и съставяне на финансови отчети по реда на Закона за счетоводството /ЗСч./, консултантски и счетоводни услуги, преводи и др. Установени са договори на ревизираното лице за счетоводно обслужване с част от клиентите, а именно № 5/20.04.2016 г. с „Фор Риъл - Дестинейшън Промоушън“ ООД с ЕИК[ЕИК]; от 10.02.2016 г. с „Оптимайзд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]; от 10.01.2014 г. с „Мис Пйтйт Фешън“ ООД с ЕИК[ЕИК], № 2 от 18.04.2016 г. с „Шопинг Нетуърк“ ООД /с предишно наименование „Лайонлайк“ ЕООД/ с ЕИК[ЕИК]; № 18 от 25.05.2016 г. с „Есх Форуординг Шопинг Компани“ ЕООД; № 17 от 25.05.2016 г. с „Емпайър Лоджистикс“ ЕООД, № 29 от 23.06.2016 г. с „Атс Иата Трейдинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и № 27 от 23.06.2016 г. с „Атс Авйейшън Трейдинг“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че за част от договорените услуги няма издавани фактури, т.е. не били отчитани приходи, съответно не е бил начисляван ДДС. Изложиха се мотиви, че отустановяването на този отрицателен факт, без да се установи движение на недекларирано движение на парични потоци, не може да се направи извод за укрити приходи или доходи.

При извършена проверка в ИС на НАП за 2017 г. било установено, че „ЮНИОНС БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД се е подписало като съставител на ГДД по чл. 92 от ЗКПО и на финансовите отчети на 109 дружества, подробно описани при предходната ревизия. Анализирайки данните от справка в предходната ревизия било установено, че не на всички дружества, на които са съставени, подписани и подадени по електронен път отчети, са били фактурирани извършените услуги. Няколко издадени фактури за годишно счетоводно приключване на „ОСТРИА“ ООД, „ЧИКОПИЕДИ ФИРМ“ ООД, „АДВАНС КУОЛИТИ СЕРВИС“ ЕООД /е предишно наименование „СПАТА ТРЕЙДИНГ“ ЕООД/, „ОРИЕНТАЛ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ОЧИМЕН“ ЕООД, „УИКИНЕТУОРК“ ЕООД, „ТЕКНО УЕБ МУЛТИМЕДИА“ ООД, „ТЕКНО МУЛТИ СЕРВИС“ ЕООД и „ПИ ДИ ЕЙ ТРЕЙД“ ЕООД. Нефактурирането на тези услуги не означава, че се укриват доходи, доколкото услугите може да са направени безвъзмезно по договорка между страните по договора. Същото може да се каже, за установения факт, че на останалите клиенти за 2017 г. са издадени единствено фактури за годишно приключване на стойност 179.28 лв., с начислен ДДС в размер на 35,86 лв. Пак в този ред на мисли, няма незаконосъобразност в констатацията, че за нито едно от дружествата, на които са съставени и подписани годишните финансови отчети през 2017 г., не са издадени фактури за текущо счетоводно обслужване. Абсолютно ирелевантно за спора е, че във тази връзка органите по приходите са извършили преглед на декларираните счетоводни услуги в дневниците за покупки на клиентите, при които е установено, че част от тези дружества са декларирали получени счетоводни услуги от „ЮББ ГР“ ООД с ЕИК[ЕИК] и от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СФ“ ООД с ЕИК[ЕИК]. Последните доставчици съ различни правни субекти от жалбоподателя, и дори да са свързани лица, както се установява по делото, то не може тефните доставки да се възлагат в данъчна тежест на жалбоподателя, който е различен правен субект.

Не може да се приема за правилен подходът на данъчните органи, че от установено, че на клиентите на жалбоподателя „СТАР ДРИМС 2011“,

„ХЕРМЕС.КО“, „ХОУМ СПИЙД СЪРВИЗ“, „ПАУЪРВИЖЪН“, „Р. 69“, „ФЮЧУР МЕДИА“, „ЧИКОПИЕДИ ФИРМ“, „ГОНИФУУД“, „СНА ГА ТРЕЙДИНГ“, „ТЕТРОД“, „ШЪРТ ПРОДАКШЪН“, „ПРЕРЕД“, „ТРЪСТ СОФТ“, „СИ ЕФ Ю“, „ХАНСА ХЕЛАС“, „РЕСТРАКОН СЪРВИСЕС“, „ТЕХНИКАЛ СЪПОРТИНГ СЕКЮРИТИ“, „ТАЙМУОРП МЮЗИК“, „РЕД П.“, „ТП МЕДИЯ ГРУП“, „С. ВЕЙП“, „РИМОУТ ТЕХНИКАЛ СЪРВИСИС“, „РП“, „ТКЕЙД МАТЪРИАЛС“, „ХИТБОЛ“, „ПРОПАГАНДА ДИЗАЙН“, СЪРВИСИС“, „ФИИД ЕКСЕЛИКСИС“, „ПМД СЪРВИС“, „САНТАЛУЧЕ“, „СОКТРЕЙДЕР“, СГТТ, „ФЕЙШЪНДЖАНКИ“, „УЕЛНЕС КОНСУЛТАНС КОМПАНИ“, „ХЕЛТИ ХАБИТС“, „УИН ГРАСТРО“, „ЧЕРКА ТРОВА“ „СЕРВИЦИ АДЗИЕНДА“, „ХС ГРУП“, „ТОП СЕКЮРИТИ ЕНД СЕРВИС“, „ТРЕЙДИНГ М. СЪРВИСИС“, „УИНД РОУЗ“, „ФАЙНЕШЪЛ АДВАЙЗЕР СТРАТЕДЖИ“, „ФИМА ТЕКСТИЛЕ ГРУП“ и „СЕКВОЯ КОНСУЛТИНГ СЕРВИС“ нямало издадени фактури за извършени счетоводни услуги през периода 01.01. - 31.12.2017 г., поради което, текущото счетоводно обслужване на цитираните дружества, за които „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ЕООД е съставител на годишните им отчети, е извършено именно от него. Това е някакво предположение на данъчните органи, което не почива на никакви установени факти. Това текущо счетоводно обслужване може да е било извършвано от свързаните с жалбоподателя лица, както се и установява всъщност, но те са съвсем различни правни субекти. Смесването на тези правоотношения, само на база на факта на свързаност на лицата, е неправилен подход. Следва да се изследват данъчните правоотношения на всяко едно данъчно задължено лице отделно. В този списък, неотнормено на свързаните дружества „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СФ“ ООД, „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД, „ОБЕДИНЕН БАЛКАНСКИ БИЗНЕС“ ООД, „ЮББ“ ООД, „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СИ ЕМ“ ООД, „БИЛДМАТ ЕНД КО“ ООД, „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД и на „ГРИЙС БИЙЧ ВИЛАС“ ЕООД, с цел обективно установяване на фактическата обстановка, в хода на предходната ревизия са извършени насрещни проверки. В РА конкретно са посочени резултатите от тези насрещни проверки на свързаните лица, които съдят няма да обсъжда, като ирелевантни, доколкото не обосновават конкретни факти по придобито и недекларирано данъчно имущество от жалбоподателя. Въз основа на гореизложеното, незаконосъобразен е анализът на събраните доказателства и изводът от страна на органите по приходите, че са налице данни за укрити приходи или доходи, дружеството не е отчетло приходи от счетоводни услуги. Това е така, защото не може да се

извършва съпоставка между фактурираните услуги към клиентите на дружеството през ревизираните години и реално извършените от страна на дружеството услуги, а именно подаване на месечни СД по ДДС, счетоводно отчитане, съгласно НСС, както и изготвяне на ГФО и ГДД, и да се установява, че „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД фактурира единствено изготвяне на ГФО и ГДД, а извършените услуги по подаване на СД по ДДС и текущо счетоводното отчитане на документите не са фактурирани, което означавало укрит приход. Неиздаването на фактури за извършените от дружеството услуги, без да са установени парични потоци, не представлява укрит приход по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. В тази връзка, ирелевантно е, че ревизираното дружество е уведомено, че данъчната основа за облагане по ЗКПО и ЗДДС ще протече по реда на чл. 122-124 от ДОПК, тъй като са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК, каквото уведомяване следва да се извърши по силата на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, доколкото установените факти не са такива по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК.

Тук следва да се посочи, че органите по приходите незаконосъобразно процедурат и при определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Цитираната норма определя критерии, по които следва да се установи данъчната основа, когато се установят факти по смисъла на ал. 1. Характерно за всички тези критерии е, че основата се определя въз основа на установено недекларирано имущество, което е установено въз основа на някакви обективни факти, като сключени договори, установен оборот, цена на придобити имущества и т.н. В конкретния случай данъчните органи са определили основата въз основа на „ценоразпис“ жалбоподателя, посочен в договорите за счетоводни услуги отнесен към презюмирани доставки.

Правилен, обаче, е РА в частта, в която се начислява ДДС във връзка с използването на МПС от жалбоподателя. В хода на ревизията е установено още, че през 2016 г. дружеството е отразило в сметка 207 „Транспортни средства“ придобит лизингов товарен автомобил „ТОЙОТА АУРИС“ на стойност 39 136,40 лв., рег. [рег.номер на МПС], за което е представен лизингов договор от 25.11.2016 г., сключен със „СОЖЕЛИЗ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. През 2017 г. е осчетоводена амортизация на автомобила в размер на 9 784,10 лв., т.е. автомобилът е използван през годината. В тази връзка органите по приходите са изискали документи, доказващи начина на използване на товарния автомобил, дали е използван за целите на извършваната от дружеството дейност, данни за лицето, което го управлява и местодомуване, както и документи, доказващи извършените превози на товари /пътни листа,

товарителници, документи за закупено и използвано гориво и др./. В писмо от 08.10.2019 г. е посочено, че автомобилът се управлява от И. Г. М. - Ц. и мястото на домуване на автомобила е фирмен гараж, принадлежащ на офиса на фирмата. Документи доказващи посочените обстоятелства не били представени. Освен това било установено, че дружеството не притежава недвижими имоти, както и не представя договор за наем нито на офис, нито на гараж. Съгласно представените в хода на втората ревизия доказателства, както и от декларираните обстоятелства в подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г., е заключено, че процесният автомобил е използван както за независима икономическа дейност на дружеството, така и за цели, различни от независимата икономическа дейност /лични нужди/. Самото ревизирано дружество е определило, че 50% от разходите за автомобила са за сметка на дружеството, което е прието от органите по приходите за разумно. При тези факти, които не се оспорват от жалбоподателя, правилно на основание чл. 9, ал. 3, т. 1 от ЗДДС органите по приходите са посочили, че за ревизираното дружество възниква задължение за начисляване на ДДС. По силата на чл. 25, ал. 3, т. 7 от закона, данъчното събитие в този случай възниква на последния ден от месеца, през който е предоставена услугата по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, а данъчната основа ще се определи по реда на изр. второ на чл., 27, ал. 2 от закона. С РА са установени разходите за автомобила /амортизационни и за експлоатация/, като върху 50% от размера на разходите, за който е приспаднал данъчен кредит, е начислен ДДС в общ размер на 866,15 лв., като за всеки един от данъчните периоди е посочен съответния размер. В тази част РА следва да се остави в сила.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът приема, че РА следва да се отмени в частта над 866,15 лв. установен ДДС и съответните лихви, като жалбата се отхвърли в частта срещу установения ДДС в размер на 866,15 лв. и съответните лихви.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят 4 010,49 лв. разноси.

На основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК във вр. чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответната администрация следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 86,26 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД,

ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 2, офис 26, изцяло Ревизионен акт /РА/ № Р- 22002220004325-091-001 от 23.03.2021 г. , потвърден с решение № 1643 от 21.10.2021 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ОДОП) С., с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 16 422,65 лв. и начислена лихва за забава в размер на 4 997,94 лв. за периода 03.10.2016 г. – 31.12.2017 г. , както и са определени допълнително задължения по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за корпоративен данък /КД/ в размер на 8 871,66 лв. и лихви 2 885,61 лв. за периода януари 2016 г. – декември 2017 г. , **с изключение на частта**, с която са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 866,15 лв. и са начислени съответните лихви за забава, за периода 03.10.2016 г. – 31.12.2017 г. , като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата срещу РА в тази част.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 2, офис 26, на осн. чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 4 010,49 лв. деловодни разноси.

ОСЪЖДА жалбоподателя „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 2, офис 26 да заплати на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, на осн. чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 226, ал. 3 от АПК, сумата от 86,26 лв. деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

Съдия: